

ارزیابی تحریک رشد در ژنوتیپ‌های چغندر قند تحت تنش ملایم شوری

کوروش ناظم^۱، تورج میر محمودی^۲ و کیوان فتوحی^۳

چکیده

به منظور بررسی تحریک رشد ژنوتیپ‌های چغندر قند در تنش شوری ملایم، ۱۶ ژنوتیپ چغندر قند در آزمایشی در دو شرایط نرمال و شوری ملایم ($EC=4-5 ds/m$) در دو محیط با سه تکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی میان‌دوآب اجرا شد. نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد اثر متقابل ژنوتیپ در شرایط بر صفات درصد قند ناخالص، عملکرد قند ناخالص، درصد استحصال قند و عملکرد قند خالص معنی دار بود. در این آزمایش اعمال شوری ملایم موجب تحریک رشد چغندر قند شده و میزان عملکرد ریشه، عملکرد قند خالص و عملکرد قند ناخالص را به ترتیب ۱۵، ۱۰/۵ و ۲۰ درصد نسبت به شرایط نرمال افزایش داد. مقایسه میانگین ژنوتیپ‌ها نشان داد ژنوتیپ‌های شماره ۱۴، ۱۵ و ۱۶ با اوریژن 005، 004 و Isela به ترتیب با متوسط ۹/۰۴، ۱۰/۳۳۴، ۱۰/۸۱ تن در هکتار در شرایط نرمال و ۱۶/۳۷، ۱۶/۵۹، ۱۱/۹۳ تن در هکتار در شرایط تنش ملایم بالاترین عملکرد قند خالص را به خود اختصاص دادند و به عنوان مناسب‌ترین ژنوتیپ‌ها در هر دو شرایط شناسایی شدند. در هر دو شرایط نرمال و شوری ملایم عملکرد قند خالص با عملکرد ریشه، درصد قند خالص، عملکرد قند ناخالص و درصد استحصال همبستگی مثبت و معنی داری نشان داد. نتایج تجزیه به عامل‌ها نشان داد تحت شرایط نرمال چهار عامل و تحت شرایط شوری ملایم سه عامل به ترتیب ۹۲/۵ و ۸۷/۸۰ درصد از کل تغییرات داده‌ها را توجیه کردند که در هر دو شرایط صفات عملکرد ریشه و درصد قند ناخالص و عملکرد قند ناخالص با یک عامل توجیه می‌شدند.

واژه‌های کلیدی: تحریک رشد، چغندر قند، ژنوتیپ، شوری ملایم.

تاریخ پذیرش: ۹۳/۱۱/۳۰

✓ تاریخ دریافت: ۹۲/۰۸/۲۵

^۱ - دانش‌آموخته کارشناسی ارشد، گروه زراعت و اصلاح نباتات، واحد مهاباد، دانشگاه آزاد اسلامی، مهاباد - ایران.
^۲ - گروه زراعت و اصلاح نباتات، واحد مهاباد، دانشگاه آزاد اسلامی، مهاباد - ایران. (نگارنده مسئول) toraj73@yahoo.com
^۳ - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی، ارومیه - ایران.

مقدمه

میانگین سطح کشت جهانی چغندر قند در سال ۲۰۱۳ میلادی برابر ۵/۶۱ میلیون هکتار با عملکردی معادل ۲۷۱/۶ میلیون تن بود (FAO, 2014). چغندر قند با قابلیت کشت در اغلب مناطق ایران به عنوان مهمترین منبع شکر است. کشت چغندر قند نسبت به بسیاری از گیاهان زراعی در اراضی شور به واسطه تحمل این گیاه در برابر شوری برتری دارد. چغندر قند یکی از محصولات متحمل به شوری به شمار می‌آید (Draycott and Christenson, 2003). با این وجود در خلال جوانه زنی و خروج جوانه از خاک و در مرحله گیاهچه ای تحمل کمتری به شوری از خود نشان می‌دهد (Matoh and Otha, 1986). با توجه به هالوفیت بودن این گیاه و مشاهده پدیده‌ی تحریک رشد در سطوح پایین شوری می‌توان گفت که کشت این گیاه می‌تواند نوید بخش افزایش راندمان محصول در این اراضی باشد. سطوح بالای شوری باعث ایجاد تنش‌های ثانویه از قبیل تنش اکسیداتیو، اسمزی و سمیت یونی سبب کاهش شدید رشد و به تبع آن عملکرد می‌شود (Judmand et al., 2008). نخستین بار دورانت و همکاران (Durrant et al., 1985) بذر چغندر قند را به مدت ۳/۵ ساعت شستشو داده و در هوا خشک کردند سپس بذور را به مدت سه روز در محلول ۰/۳۴ مولار کلرید سدیم در دمای ۱۵ درجه سانتی گراد نگه داری نموده و در نهایت شستشو و خشک کردند. این

تیمار موجب شد که جوانه زنی بذر چغندر قند و گسترش ریشه گیاهچه در شرایط غیر یکنواخت و نامساعد بستر کشت بهبود یابد. شورت و کولمر (Short and Colmer, 1999) گزارش کردند سدیم موجب تحریک رشد و افزایش طراوت و شادابی برگ‌ها و ساقه‌ها در بسیاری از گیاهان نمک دوست به خصوص در خانواده تیره اسفناج می‌شود. سدیم به طور خاص باعث تحریک رشد تاج خروس (*Amaranthus tricolor* L) شده و احتمالاً بر روی جذب نیترات اثر دارد (Ohia et al., 1978). به نظر می‌رسد سدیم برای گیاهان *C4* علفی مانند ارزن (*Panicum miliaceum* L.)، کلین گراس (Kleingrass) (*P. Coloratum* L.) و علف شوره زار (*Distichlis spicata greene*) ضروری می‌باشد (Subaro et al., 2003). در برخی از مطالعات مشاهده شده است که سدیم باعث تحریک رشد گیاهان علفی مانند (*sporobolus virginicus kunth*) و (*S. airoides*) می‌شود (Ball and Oleary, 2003; Hunter and Wu, 2005). لو و همکاران (Lv et al., 2011) طی تحقیقی که انجام دادند و اثرات سدیم، کلر و پتاسیم را بر روی رشد سالیکورنیا اوروپا (*Salicornia europaea*) را مورد بررسی قرار دادند اعلام کردند که اثر سدیم موثرتر از پتاسیم و کلر در تحریک شادابی یا آبداری ساقه، گسترش سلولی و باز شدن روزنه است. دورانت و همکاران (Durrant et al., 1985)، درای کوت و کریستنسون (Draycott and Christenson, 2003)

گسترده‌تر به عنوان منبع فتوسنتز است. عباس و همکاران (Abbas et al., 2012) طی تحقیقی اعلام داشتند با توجه به مقدار همبستگی، می‌توان مقدار Na^+ را به عنوان ماده محلول اصلی برای تنظیم پتانسیل اسمزی برگ‌های چغندر قند در شرایط شوری دانست و ماده‌ی محلول اصلی پس از آن، قندهای محلول است. به علاوه، هم مقدار ساکاروز و هم مقدار Na^+ ریشه‌های چغندر قند را نیز می‌توان به عنوان محلول‌های اصلی برای تنظیم پتانسیل اسمزی در نظر گرفت. هدف از مطالعه حاضر ارزیابی روابط بین صفات و پدیده تحریک رشد در ژنوتیپ‌های چغندر قند تحت تنش شوری ملایم بود.

گزارش کردند شوری ملایم می‌تواند در رشد چغندر قند مفید باشد و در خاک‌های فقیر از سدیم، اضافه کردن سدیم اثر مثبت روی فیزیولوژی و عملکرد چغندر قند دارد. به عقیده درایکوت و کریستنسون (Draycott and Christenson, 2003) سدیم از طریق افزایش شاخص سطح برگ که با حداکثر تابش خورشید و طول روز همزمان است، افزایش تخصیص ماده خشک به ریشه و افزایش مستقیم درصد قند ریشه عملکرد شکر خالص را در چغندر قند افزایش می‌دهد. حاجی بلند و همکاران (Hajiboland et al., 2009) طی تحقیقی اعلام کردند میزان شوری پائین باعث تحریک رشد چغندر قند می‌شود این تحریک رشد احتمالاً به علت تولید سطح برگ

مواد و روش‌ها

چغندر قند (جدول ۲) در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار در دو شرایط نرمال و شرایط تنش شوری ملایم ($EC=4-5 ds/m-1$) مورد آزمایش قرار گرفتند. (در این بررسی از شوری طبیعی خاک استفاده شد به نحوی که در قسمتی از زمین‌های ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی میان‌دوآب که EC آنها به طور متوسط بین ۴ تا ۵ است تحقیق انجام شد). قبل از انجام آزمایش جهت اندازه‌گیری سدیم قابل تبادل خاک به طور تصادفی چندین نمونه از خاک محل آزمایش نرمال و شوری برداشت شد سپس در آزمایشگاه به روش شعله سنجی نوری مقدار سدیم قابل تبادل اندازه

این آزمایش در سال زراعی ۹۲-۱۳۹۱ در مزرعه ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی میان‌دوآب اجرا شد. ایستگاه مذکور در ۵ کیلومتری شمال غربی شهر میان‌دوآب در موقعیت جغرافیایی ۴۶ درجه و ۹۰ دقیقه طول شرقی و ۳۶ درجه و ۵۸ دقیقه عرض شمالی و در ارتفاع ۱۳۱۴ متری از سطح دریای آزاد واقع شده است. این منطقه از نظر تقسیمات آب و هوایی کشور دارای رژیم دمایی فریک (متوسط دمای سالانه خاک بین ۸ الی ۱۵ درجه سانتی‌گراد) و رژیم رطوبتی زیریک (نیمه خشک) و خاک محل آزمایش دارای بافت سیلتی لوم بود (جدول ۱). در این تحقیق ۱۶ ژنوتیپ

انحراف نور پلاریزه، میزان قند موجود در هر نمونه را نشان می‌دهد که به‌عنوان درصد قند کل یا ناخالص برای هر کرت ثبت شد. با کسر میزان قند ملاس از قند کل، میزان قندخالص یا قند قابل استحصال برای هر نمونه به‌دست آمد. ضریب استحصال یا درصد استحصال قند: ارزیابی ضریب استحصال بر مبنای رابطه زیر صورت گرفته و در جدول ثبت گردید:

$$\text{ضریب استحصال} = \frac{\text{درصد قند خالص}}{\text{درصد قند ناخالص}} \times 100$$

میزان قند ملاس: میزان قند ملاس از طریق مقادیر به دست آمده مربوط به میزان سدیم، پتاسیم و نیتروژن موجود در ریشه توسط رایانه و براساس فرمول راین فلد محاسبه گردیده است (Ober et al., 2005):

$$0.31 - N + 0.094(K + Na) = \text{میزان قند ملاس}$$

عملکرد قند ناخالص و عملکرد قند خالص یا قابل استحصال: برای ارزیابی این صفات عملکرد ریشه در هر کرت به درصد قند ناخالص و درصد قند خالص مربوط به همان کرت ضرب شد.

جهت محاسبات آماری در مرحله نخست آزمون نرمال بودن داده‌ها انجام و پس از اطمینان از نرمال بودن داده‌ها تجزیه واریانس داده‌های کمی براساس تجزیه مرکب دو محیط در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی انجام گرفت. مقایسه میانگین ژنوتیپ

گیری شد. قبل از اجرای آزمایش عملیات آماده سازی زمین شامل شخم، دیسک، تسطیح و کرت بندی مزرعه به طور یکسان صورت گرفت و کود های فسفر و پتاس بر اساس نتایج آزمون تجزیه‌ی خاک در زمان تهیه زمین و کود نیتروژن به صورت پای بوته و یا به صورت اولیه مصرف شد. فاصله هر ردیف ۶۰ سانتی‌متر و فاصله روی ردیف ۱۵ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. اندازه هر کرت شامل ۳ خط کاشت به طول ۸ متر بود. در طول فصل زراعی صفات مختلفی یادداشت برداری شد و برداشت در نیمه اول آبان ماه سال ۱۳۹۲ صورت گرفت. صفات زیر اندازه گیری شدند:

عملکرد ریشه: جهت خنثی کردن اثر حاشیه هنگام برداشت، از هر کرت، دو ردیف کناری حذف و دو ردیف در هر واحد آزمایشی، برداشت گردید. کلیه ریشه‌های مربوط به هر کرت پس از سرزنی و تمیز نمودن، شمارش و توزین شدند و بر اساس آنها عملکرد برای هر کرت محاسبه شد.

درصد قند ناخالص و خالص: جهت اندازه‌گیری این صفت برای هر نمونه مقدار ۲۶ گرم خمیر ریشه‌های برداشت شده با ۱۷۷ میلی‌لیتر سواستات سرب (مخلوطی از سه قسمت استات سرب و یک قسمت اکسیدسرب) در همزن ریخته و به مدت سه دقیقه مخلوط شدند که پس از منتقل نمودن مخلوط حاصله به قیف صافی، شربت زلالی حاصل گردید. شربت به‌دست آمده جهت تجزیه در دستگاه بتالیزر مورد استفاده قرار گرفت. پلاریمتر بر مبنای میزان

انتخاب شدند. در نهایت در راستای قرار گرفتن بیشتر تغییرات نمونه بر روی مؤلفه‌های اصلی از چرخش و ریماکس استفاده شد.

ها نیز به روش آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ با نرم افزارهای آماری SAS و SPSS استفاده شد. جهت کاهش ابعاد مجموعه داده‌ها روش تحلیل مؤلفه‌های اصلی بکار گرفته شد. جهت انتخاب تعداد عامل‌ها ضمن استفاده از نمودار اسکری پلات، مؤلفه‌هایی که ریشه مشخصه (ویژه مقدار) بالاتر از یک و یا نزدیک به یک داشتند

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش

Table: physical and chemical characteristics of soil

محل آزمایش شوری ملایم مقدار 0-30	محل آزمایش نرمال مقدار 0-30	پارامترهای اندازه گیری شده عمق خاک
39	38	درصد اشباع (%SP)
4.5	1.8	هدایت الکتریکی (EC(ds/m))
8.1	7.5	اسیدیته (pH)
20.7	8	کربنات کلسیم (%T.N.V)
85	0.78	کربن آلی (%O.C)
0.11	0.13	ازت کل (%N)
7.5	8.05	فسفر قابل جذب (P (ppm))
245	255	پتاسیم قابل جذب (K (ppm))
43.55	17.42	سدیم قابل تبادل SAR
32	34	شن (%Sand)
43	42	سیلت (%Silt)
25	24	رس (%Clay)
سیلتی لوم	سیلتی لوم	بافت خاک (Soil- Tex.)

جدول ۲- ژنوتیپ های چغندر قند مورد آزمایش Table 2. Evaluated Sugar beet genotypes

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
8001-P.2	8001-P.3	8001-P.7	8001-P.8	MSC2*8001*P.7	MSC2*8001*P.10	MSC2*8001*P.11	(261*231)*8001P.1	(261*231)*8001P.3	8001 CHECK	7233*MSC2 HECK	191 CHECK	007	004	005	Isele

دار صفات عملکرد ریشه، درصد قند ناخالص، سدیم ریشه، درصد قند خالص، عملکرد قند ناخالص، درصد استحصال، قند ملاس و عملکرد

قند خالص را افزایش داد. همچنین شوری ملایم میزان عملکرد ریشه، عملکرد قند خالص و عملکرد قند ناخالص را به ترتیب ۱۵، ۱۰/۵ و ۲۰ درصد نسبت به شرایط نرمال افزایش داد (جدول ۴).

عملکرد ریشه

مقایسه میانگین ژنوتیپ ها از لحاظ صفت عملکرد نشان داد ژنوتیپ شماره ۱۵ با متوسط ۸۶ تن در هکتار بالاترین عملکرد ریشه را به خود اختصاص داد. پایین ترین عملکرد ریشه با متوسط ۵۶ تن در هکتار به ژنوتیپ شماره ۸ اختصاص داشت هر چند بین ژنوتیپ مذکور و ژنوتیپ‌های

نتایج و بحث

تجزیه واریانس مرکب داده ها (جدول ۳) نشان داد بین دو محیط مورد مطالعه از نظر صفات عملکرد ریشه، درصد قند ناخالص، عملکرد قند ناخالص و درصد قند ملاس در سطح احتمال ۰/۰۱ و از نظر عملکرد قند خالص در سطح احتمال ۰/۰۵ اختلاف معنی داری دیده شد. بین ژنوتیپ های مورد مطالعه از نظر صفات عملکرد ریشه و قند ملاس در سطح احتمال ۰/۰۱ آماری و از نظر صفات درصد استحصال قند و عملکرد قند خالص در سطح احتمال ۰/۰۵ آماری اختلاف معنی داری دیده شد. اثر متقابل ژنوتیپ در شرایط از نظر اثر بر صفات درصد قند ناخالص، عملکرد قند ناخالص، درصد استحصال قند در سطح احتمال ۰/۰۱ آماری و از نظر صفت عملکرد قند خالص در سطح احتمال ۰/۰۵ آماری اختلاف معنی دار بود.

در این آزمایش اعمال شوری ملایم موجب تحریک رشد چغندر قند شده و به صورت معنی

شماره ۱۱، ۵، ۷ و ۳ از لحاظ عملکرد ریشه اختلاف معنی داری مشاهده نشد. (جدول ۵).

درصد قند ناخالص:

در شرایط نرمال ژنوتیپ شماره ۳ با متوسط ۱۹/۱۵ درصد بالاترین و ژنوتیپ شماره ۸ با متوسط ۱۶/۸ پایین ترین درصد قند ناخالص را به خود اختصاص دادند. در شرایط شوری ملایم ژنوتیپ شماره ۵ با متوسط ۲۲/۸۵ درصد و ژنوتیپ شماره ۳ با متوسط ۱۴/۹۶ درصد به ترتیب بالاترین و پایین ترین درصد قند ناخالص را نشان دادند (جدول ۵).

اوبر و همکاران (Ober *et al.*, 2005) ضمن اشاره به وجود تفاوت آماری معنی دار در بین ژنوتیپ‌ها و ارقام مختلف چغندر قند از لحاظ عملکرد و صفات کمی و کیفی مختلف، بیان داشت از لحاظ اقتصادی و محیطی، محصول مرغوب زمانی به دست می آید که حساسیت ارقام جدید نسبت به تنش‌های محیطی زنده و غیرزنده کاهش یابد. در مقایسه درصد قند ناخالص ژنوتیپ‌ها در دو محیط مشاهده شد ژنوتیپ‌های شماره ۳، ۲، ۴ و ۱۶ بالاترین درصد قند ناخالص را در شرایط نرمال نشان دادند اما در دیگر ژنوتیپ‌ها، با تغییر شرایط محیط بر مقدار درصد قند ناخالص افزوده شد به

طوری که شرایط شوری ملایم مقدار درصد قند ناخالص را در ژنوتیپ‌های شماره ۵ و ۱۴ به ترتیب ۱۹/۹۸ و ۱۸/۲۱ درصد افزایش داد (نمودار ۵). کسرائی (Kasrai, 1) افزایش درصد قند در شرایط شوری را به عنصر بور ارتباط داد و یون بورات با بنیان OH- به همراه قند ها و الکل ها تشکیل استر را می دهد و انتقال قند را از مراکز تشکیل به مناطق مورد نیاز تسریع می کند همچنین رفیعی و همکاران (Rafei *et al.*, 1997) نیز گزارش نمودند شوری سبب افزایش درصد قند ناخالص شده است.

عملکرد قند ناخالص:

مقایسه میانگین ژنوتیپ‌ها در شرایط نرمال حاکی از آن بود که ژنوتیپ‌های شماره ۱۶ و ۱۵ با متوسط عملکرد قند خالص ۱۳/۷۳ و ۱۳/۳۶ تن در هکتار بالاترین و ژنوتیپ شماره ۵ با میانگین ۸/۰۱ تن در هکتار کمترین عملکرد قند ناخالص را به خود اختصاص دادند همچنین در تحت شرایط شوری ملایم بالاترین عملکرد قند ناخالص با متوسط ۱۹/۸۳ مربوط به ژنوتیپ شماره ۱۵ و کمترین عملکرد به ترتیب با متوسط ۹/۶۳، ۱۰/۰۶ و ۱۰/۶۶ تن در هکتار متعلق به ژنوتیپ‌های شماره ۷، ۳ و ۱۰ بود (جدول ۴). در مقایسه

عملکرد قند ناخالص ژنوتیپ‌ها در دو شرایط مشاهده شد به غیر از ژنوتیپ‌های شماره ۳، ۷ و ۱۰، در بیشتر ژنوتیپ‌های مورد بررسی شوری ملایم میزان عملکرد قند ناخالص ریشه را افزایش داد بالاترین مقدار افزایش به میزان ۳۷/۵۴ درصد متعلق به ژنوتیپ شماره ۱۴ بود (جدول ۵). می‌توان اظهار داشت وجود مقدار کمی سدیم و کلر ناشی از شوری ملایم موجب تحریک رشد شده و افزایش تولید فتوآسمیلات‌ها و قند ریشه را به همراه داشته است. چغندر قند سدیم را جذب و به آسانی به اندام‌های هوایی انتقال می‌دهد و در آنجا، سدیم می‌تواند به آسانی جایگزین پتاسیم شود. در این شرایط، میزان رشد می‌تواند نسبت به گیاهانی که پتاسیم در اختیار داشته‌اند، بیشتر باشد (Judmand *et al.*, 2008). همچنین واکنش گیاهان یا ژنوتیپ‌های یک گیاه به شوری بستگی به مقدار نمک و نوع نمک دارد. معمولاً اولین اثر شوری بر روی گیاه اختلال در فرآیند فتوسنتز است گیاهانی که در معرض شوری واقع می‌شوند کاهش قابل توجهی در فتوسنتز آنها اتفاق می‌افتد اما شوری ملایم می‌تواند موجب تحریک فتوسنتز شود (Henur, 2005). وین و همکاران (Wyn *et al.*, 1983) طی تحقیقی اعلام کرد که وجود نمک، فعالیت PER کربوکسیلاز را افزایش داده و

متابولیسم کربن در حضور Na^+ تحریک می‌شود. بنابراین به نظر می‌رسد پس خور مثبتی که تنظیم اسمزی در گیاه در واکنش به شوری بر روی متابولیسم و اسیمیلاسیون کربن می‌گذارد سبب بهبود کارایی مصرف نور آن در واکنش به شوری می‌شود. عباس و همکاران (Abbass *et al.*, 2010) در بررسی اثر شوری بر ژنوتیپ‌های چغندر قند گزارش کردند که بین ارقام از نظر عملکرد قند خالص اختلاف معنی‌داری وجود داشته و ژنوتیپ منورزم پروگرس تحت شرایط شوری مقدار قند خود را ۱۲ درصد افزایش داده است همچنین به نسبت کمتر این افزایش قند در ارقام حساس مولتی ژرم هم دیده شد. این محققین اظهار داشتند با گیاه با افزایش قند ناخالص ریشه پتانسیل اسمزی خود را در شرایط شوری تنظیم می‌کند و گیاهانی که از قابلیت ذخیره قند بالایی در ریشه برخوردار باشند نسبت به شوری مقاوم‌تر هستند.

درصد استحصال قند:

در شرایط نرمال بالاترین و کمترین درصد استحصال قند به ترتیب با متوسط ۸۷/۷۳ و ۷۰/۰۷ درصد مربوط به ژنوتیپ‌های شماره ۸ و ۵ بود. در شرایط شوری ملایم ژنوتیپ شماره ۱۴ با متوسط ۸۶/۱۵ درصد بالاترین و ژنوتیپ‌های شماره ۲ و

عملکرد قند خالص:

مقایسه میانگین ژنوتیپ ها از نظر درصد قند خالص نشان داد در شرایط نرمال ژنوتیپ شماره ۱۶ با متوسط ۱۰/۸۱ تن در هکتار بالاترین و ژنوتیپ شماره ۵ با متوسط ۵/۶۳ تن در هکتار کمترین مقدار عملکرد قند خالص را به خود اختصاص داد. در شرایط شوری ملایم مشاهده شد دو ژنوتیپ شماره ۱۴ و ۱۵ به ترتیب با متوسط ۱۶/۵۹ و ۱۶/۳۷ تن در هکتار بالاترین و ژنوتیپ شماره ۳ با متوسط ۷/۲۱ تن در هکتار کمترین عملکرد قند خالص را به خود اختصاص دادند (جدول ۵).

از آنجا که چغندر قند یک گیاه هالوفیت است به سطوح پایین شوری واکنش مثبت نشان داده و پدیده تحریک رشد در سطوح پایین شوری در این گیاه مشاهده می شود. (Judmand *et al.*, 2008). حاجی بلند و همکاران (Hajiboland *et al.*, 2009)، دورانت و همکاران (Durrant *et al.*, 1985)، درای کوتن و کریستنسون (Draycot and Christenson, 2003) گزارش کردند شوری ملایم می تواند در رشد و افزایش عملکرد چغندر قند مفید و اضافه کردن سدیم اثر مثبت روی فیزیولوژی و عملکرد چغندر قند دارد. حاجی بلند و همکاران (Hajiboland *et al.*, 2012) طی آزمایشی با شوری

۱۲ به ترتیب با متوسط ۷۰/۷۵ و ۷۱/۰۹ درصد پایتترین درصد استحصال را به خود اختصاص دادند (نمودار ۵). در سال های اخیر، در بعضی از ارقام جدید چغندر قند میزان مواد غیر قندی مانند پتاسیم، نیتروژن و سدیم که از کریستالیزه شدن ساکارز جلوگیری می کنند، به طور بارزی کاهش داده شده است (Emami *et al.*, 2011).

مقایسه ژنوتیپ ها در دو شرایط حاکی از آن بود که ژنوتیپ های شماره ۲، ۳، ۶، ۷، ۱۰، ۱۲ و ۱۶ بالاترین درصد استحصال را در شرایط نرمال و دیگر ژنوتیپ های مورد مطالعه در شرایط شوری ملایم درصد استحصال بالایی نشان دادند. هر چند تصور بر این است که قرار گیری ژنوتیپ ها در محیط شوری (حتی ملایم) ممکن است به دلیل جذب بیشتر عناصری مانند سدیم و کلر درصد استحصال را کاهش دهد اما برخی از ارقام و ژنوتیپ ها دارای قدرت بالایی در انتقال این عناصر به برگ ها و طوقه هستند که در جریان برداشت حذف می شوند بنابراین می توان گفت ژنوتیپ شماره ۱۴ (به صورت معنی داری) در مقایسه با دیگر ژنوتیپ ها توانایی مناسبی برای انتقال این عناصر به برگ و طوقه ها داشته و توانسته است تحت شرایط شوری ملایم درصد استحصال بالای داشته باشد.

عملکرد قند خالص بالایی کسب نمودند (جدول ۵). سدیم به عنوان یک رقیب برای جذب پتاسیم محسوب می‌شود و در شرایط شوری می‌تواند جایگزین آن شود. باید توجه داشت که جایگزینی پتاسیم توسط سدیم شامل تمام جنبه‌های فیزیولوژیک پتاسیم نمی‌شود (Jesschhe *et al.*, 1995). در چغندر قند، پتاسیم برای تشکیل کلروفیل در بافت در حال گسترش لازم است. هم چنین پتاسیم برای فعالیت آنزیم نیترات رداکتاز در چغندر قند و سنتز mRNA بر روی پلی‌زوم‌ها ضرورت مطلق دارد. اما در پاره‌ای از مطالعات، علاوه بر قدرت جایگزینی، تحریک رشد به وسیله سدیم در بین بسیاری از گیاهان شایع است. میزان تحریک رشد در میان ژنوتیپ‌های مختلف وابسته به یک گونه گیاهی متفاوت است (Jesschhe *et al.*, 1995). تحریک رشد به وسیله سدیم، ناشی از اثر آن بر روی بزرگ شدن سلول‌ها و تعادل آب در گیاه است. سدیم نه تنها می‌تواند جایگزین اثر پتاسیم در بقاء و تعدیل پتانسیل داخل واکوئل و در نتیجه، تورژسانس عمومی سلول و نیز بزرگ شدن سلول شود، حتی ممکن است به علت امتیازات ویژه نسبت به پتاسیم برتری داشته باشد (Shannon, 1984). وین و گورهام (Wyn and Gorham, 1983) گزارش کردند سطوح متوسط

سطح پائین (۲۵ میلی مولار NaCl) و شوری بالا (۱۵۰ و ۵۰ میلی مولار کلرید سدیم) بر روی چغندر قند در محیط هیدروپونیک اعلام کردند شوری پائین باعث افزایش ۲۲ درصد در میزان جذب CO₂ خالص در چغندر قند گردید. همچنین زمانی که چغندر قند در معرض شوری ۲۵ میلی مولار NaCl قرار گرفت، افزایش وزن خشک در حدود ۳۷ درصد مشاهده شد آنها دلایل احتمالی برای این افزایش وزن را تحریک رشد با شوری کم در چغندر قند و تنظیم اسمزی منجر به تورم بیشتر برگ، گسترش سطح برگ که باعث بالا رفتن فتوسنتز بالقوه بر اساس سطح برگ و وزن حداقل در طول دوره رشد دانستند. طالقانی و همکاران (Taleghani *et al.*, 2010) در ارزیابی صفات کمی و کیفی ژنوتیپ‌های امید بخش چغندر قند نشان دادند که بین ژنوتیپ‌ها از نظر صفت عملکرد قند خالص اختلاف معنی داری وجود دارد. در این پژوهش ژنوتیپ‌های BP, 7112 کرج و RS003 به ترتیب با میانگین‌های ۴/۶، ۴/۹ و ۴/۷ تن بیشترین و ژنوتیپ II-۷۲۲۱ با متوسط ۲ تن در هکتار کمترین مقدار عملکرد قند خالص را به خود اختصاص دادند. نتایج مقایسه میانگین داده‌ها نشان داد که به غیر از سه ژنوتیپ شماره ۳، ۷ و ۱۰ مابقی ژنوتیپ‌های مورد مطالعه در محیط شوری ملایم

شوری باعث می‌شود که گیاهان تشعشع دریافتی را به نحو کارآمدتری استفاده نمایند آن‌ها مشاهده نمودند گیاهان قرار گرفته در معرض شوری، کربن را به طور کارآمدتری تثبیت می‌کنند. این امر به دلیل اثر کلی کربن روی فرآیند تنظیم اسمزی است، به نحوی که افزایش در راندمان تثبیت و اسیمیلایون کربن باعث بهبود فرآیند تنظیم اسمزی می‌شود. درای کوت و کریستنسون (Draycott and Christenson, 2003)، دریافتند سدیم عملکرد ریشه را از طریق افزایش شاخص سطح برگ که همزمان با حداکثر تابش خورشید و طول روز بود و عملکرد شکر را بوسیله افزایش نسبت کل ماده خشک تخصیص یافته به ریشه‌ها بهبود بخشید.

درصد قند ملاس:

بر اساس نتایج جدول مقایسه میانگین ژنوتیپ‌ها در مطالعه حاضر ژنوتیپ شماره ۵ با متوسط ۴/۷۲ درصد بالاترین درصد قند ملاس و ژنوتیپ شماره ۷ با متوسط ۲/۵۲ درصد کمترین درصد قند ملاس را به خود اختصاص داد لازم به ذکر است که بین ژنوتیپ شماره ۷ و ژنوتیپ‌های شماره ۸، ۶ و ۹ از نظر درصد قند ملاس اختلاف معنی داری وجود نداشت. (جدول ۵).

همبستگی بین صفات

همبستگی بین صفات در شرایط نرمال:

بر اساس نتایج جدول همبستگی بین صفات تحت شرایط نرمال (جدول ۶) بین صفات عملکرد ریشه، درصد قند خالص، عملکرد قند ناخالص و درصد استحصال و عملکرد قند خالص همبستگی مثبت و معنی دار و بین سدیم ریشه و عملکرد قند خالص همبستگی منفی و معنی دار دیده شد. وجود همبستگی مثبت بین عملکرد ریشه و عملکرد قند ناخالص و همچنین درصد قند خالص به دلیل رابطه ریاضی بین آنها و وجود جزء مشترک هر یک از آنها در رابطه با عملکرد قند خالص است. همچنین وجود همبستگی منفی و معنی دار بین سدیم ریشه و عملکرد قند خالص به دلیل نقش این عنصر در افزایش ناخالصی‌های قند و کاهش میزان درصد قند خالص است که اثر منفی بر عملکرد قند خالص خواهد گذاشت.

همبستگی بین صفات در شرایط شوری ملایم:

در شرایط شوری ملایم عملکرد قند خالص علاوه بر صفات صفات عملکرد ریشه، درصد قند خالص، عملکرد قند ناخالص و درصد استحصال با درصد قند ناخالص نیز همبستگی مثبت و معنی دار

تجزیه به عامل ها

تجزیه به عامل ها در شرایط نرمال :

در تحقیق حاضر مقدار KMO در شرایط نرمال برابر ۶۷/۷ و آزمون اسفریستی بارتلت معنی دار گشت که بیانگر کافی بودن مقادیر همبستگی متغیر های اولیه برای تجزیه به عامل ها می باشد. با در نظر گرفتن مقادیر ویژه بزرگتر از یک در این تحقیق تحت شرایط نرمال چهار عامل شناسایی شدند که این عوامل ۹۲/۵۴ درصد از تغییرات داده ها را توجیه کردند. همچنین اختصاص صفات به عوامل مختلف بر اساس مقادیر ضرایب عاملی بعد از انجام چرخش عامل ها صورت گرفت به این ترتیب که ضرایب عاملی بزرگتر از ۰/۵ صرف نظر از علامت مربوطه به عنوان ضرایب معنی دار در نظر گرفته شدند (جدول ۷). عامل اول که بیشترین حجم از تغییرات داده ها را در بر گرفت (۳۱/۸۴ درصد) دارای ضرایب بزرگ و مثبت برای صفت سدیم ریشه و ضرایب منفی و بزرگ برای صفات درصد قند خالص، درصد استحصال و قند ملاس بود این عامل را می توان عامل ناخالصی ریشه نام نهاد اگر اساس انتخاب عامل مذکور باشد ژنوتیپ های انتخاب شده بر اساس عامل اول داری مقدار سدیم ریشه بالا، درصد قند خالص و درصد استحصال و قند ملاس کمی خواهند بود بنابراین گزینش ژنوتیپ ها چغندر قند بر اساس عامل مذکور قابل توصیه نیست همچنین توجیه صفات سدیم ریشه با صفات درصد قند خالص و درصد استحصال با یک عامل بیانگر این نکته است که در تحقیق حاضر تحت شرایط نرمال سدیم ریشه به

نشان داد. در شرایط شوری ملایم همبستگی بین عملکرد قند خالص و آلکالیتیه منفی و معنی دار بود. نکته قابل توجه وجود همبستگی مثبت بین میزان سدیم ریشه با عملکرد ریشه بود هر چند این همبستگی از نظر آماری معنی دار نبود اما خود بیانگر این واقعیت است که سدیم در مقادیر مناسبی می تواند موجب تحریک رشد شده و عملکرد ریشه را افزایش داد. در شرایط نرمال بین سدیم ریشه و عملکرد ریشه همبستگی منفی ولی غیر معنی دار دیده شد دلیل این اختلاف در دو محیط می تواند به دلیل جایگزینی عناصر سدیم و پتاسیم در دو محیط با یکدیگر باشد. در شرایط شوری ملایم نیز بین عملکرد قند ناخالص و عملکرد قند خالص ارتباط مثبت و معنی داری دیده شد. برادران فیروزآبادی و همکاران (Baradaran Firozabadi 2002) بین عملکرد قند خالص و صفات عملکرد ریشه و عملکرد قند ناخالص همبستگی مثبت و معنی داری گزارش نموده و اظهار داشتند که عملکرد شکر سفید تابعی از درصد شکر قابل استحصال و عملکرد ریشه است، بنابراین افزایش هر کدام منجر به افزایش عملکرد شکر سفید خواهد شد.

انتخاب عامل چهارم باشد ژنوتیپ های گزینش شده دارای درصد و عملکرد قند خالص بالایی خواهند بود همچنین توجیه دو صفت مذکور توسط یک عامل مشترک حاکی از این واقعیت است که تأثیرگذارترین صفت بر عملکرد قند خالص در این مطالعه درصد قند خالص است.

تجزیه به عامل ها در شرایط شوری ملایم:

در شرایط شوری ملایم مقدار KMO در شرایط نرمال برابر ۰/۶۷/۷ و آزمون اسفریستی بارتلت معنی دار بود که بیانگر کافی بودن مقادیر همبستگی متغیر های اولیه برای تجزیه به عامل ها می باشد. در شرایط شوری ملایم نیز با در نظر گرفتن مقادیر ویژه بزرگتر از یک نرمال سه عامل شناسایی شدند که این عوامل ۸۷/۸۰ درصد از تغییرات داده ها را توجیه کردند (جدول ۸). عامل اول که در حدود ۳۳/۱۴ درصد از کل تغییرات داده ها را توجیه کرد دارای ضرایب مثبت و معنی دار برای صفات عملکرد قند خالص، درصد قند خالص و درصد استحصال و ضرایب منفی و معنی دار برای صفات ازت مضره و آلکالیته ریشه بود می توان این عامل را عامل قند خالص نامید بر این اساس می توان اظهار داشت صفات عملکرد قند خالص، درصد قند خالص و درصد استحصال به دلیل وجود همبستگی درونی بالا مهمترین صفات در افزایش قند خالص و صفات ازت مضره و آلکالیته ریشه به دلیل همبستگی درونی منفی با عامل مذکور مهمترین صفات در کاهش قند خالص هستند. همچنین توجیه صفات مذکور با یک عامل

عنوان مهمترین صفت در کاهش درصد قند خالص و درصد استحصال عمل می نماید. عامل دوم ۲۶/۶۲ درصد از تغییرات داده ها را تحقیق حاضر توجیه نمود دارای ضرایب مثبت و بزرگ برای صفات عملکرد ریشه، عملکرد قند ناخالص و درصد قند ناخالص بود این عامل را می توان عامل قند ناخالص نام گذاری کرد اگر ملاک گزینش عامل دوم باشد ژنوتیپ های انتخاب شده دارای عملکرد ریشه، عملکرد قند خالص و درصد قند ناخالص بالایی نسبت به دیگر ژنوتیپ ها خواهند بود همچنین توجیه سه صفت مذکور با یک عامل بیانگر اهمیت هر یک از این صفات در تغییرات صفت دیگر است به طوری که می توان اظهار داشت در این مطالعه تحت شرایط نرمال مؤثر ترین صفات بر عملکرد قند ناخالص، عملکرد ریشه و درصد قند ناخالص است (جدول ۷). عامل سوم که در این مطالعه ۱۷/۲۹ درصد از تغییرات داده ها را توجیه کرد دارای ضرایب مثبت و معنی دار برای صفت درصد ازت مضره ریشه و ضرایب منفی و معنی دار برای صفت آلکالیته بود. توجیه دو صفت مذکور با یک عامل مشترک می تواند بیانگر این نکته باشد که مهمترین صفت در افزایش و یا کاهش آلکالیته ازت مضره است که با یکدیگر رابطه عکس دارند (جدول ۶). در نهایت عامل چهارم که کمترین میزات تغییرات داده ها را در شرایط نرمال توجیه کرد (۱۶/۷۷) دارای ضرایب مثبت و معنی دار برای دو صفت درصد قند خالص و عملکرد قند خالص بود این عامل را می توان عامل قند خالص نامگذاری کرد چنانچه ملاک

منوژرم با استفاده از تجزیه عاملی به روش مولفه‌های اصلی گزارش نمودند عامل‌های اول تا چهارم به ترتیب ۳۴/۴۵، ۲۴/۹۲، ۲۰/۳۱ و ۵/۴۹ درصد و در مجموع ۸۵/۰۷ درصد از تغییرات کل داده‌ها را تبیین می‌کنند.

نتیجه‌گیری: اعمال شوری ملایم موجب تحریک رشد چغندر قند شده و به صورت معنی داری صفات عملکرد ریشه، درصد قند ناخالص، سدیم ریشه، درصد قند خالص، عملکرد قند ناخالص، درصد استحصال، قند ملاس و عملکرد قند خالص را افزایش داد. به طوریکه در مقایسه دو محیط شوری ملایم و محیط نرمال، شوری ملایم میزان عملکرد ریشه، عملکرد قند خالص و عملکرد قند ناخالص را به ترتیب ۱۵، ۱۰/۵ و ۲۰ درصد نسبت به شرایط نرمال افزایش داد. همچنین ژنوتیپ‌های شماره ۱۴، ۱۵ و ۱۶ با کسب بالاترین عملکرد ریشه، عملکرد قند ناخالص و عملکرد قند خالص هم در شرایط نرمال و هم در شرایط شوری ملایم به عنوان مناسب‌ترین ژنوتیپ‌ها شناسایی شدند. بنابراین انتخاب و کشت ژنوتیپ‌های مذکور در مناطقی با شوری خاک کم می‌تواند ما در دستیابی به ارقام با عملکرد قند بالا یاری نماید.

مشترک حاکی از تأثیر گذاری صفات بر روی یکدیگر است به نحوی که مهمترین صفات تأثیر گذار در افزایش عملکرد قند خالص در این مطالعه صفات درصد قند خالص و درصد استحصال است که با افزایش این صفات عملکرد قند خالص نیز افزایش می‌یابد همچنین صفات ازت مضره و آلکالیتیه نیز مهمترین صفات در کاهش عملکرد قند خالص هستند (جدول ۸). عامل دوم در شرایط شوری ملایم ۲۸/۹۶ درصد از تغییرات داده‌ها را توجیه کرد این عامل دارای ضرایب مثبت و معنی دار برای صفات سدیم ریشه، ازت مضره و قند ملاس بود همچنین عامل مذکور دارای ضریب منفی و معنی دار برای صفت درصد استحصال بود این عامل را می‌توان عامل ناخالصی ریشه نام نهاد به این ترتیب که با افزایش صفات سدیم ریشه، ازت مضره و قند ملاس بر میزان ناخالصی ریشه افزوده شده و به صورت مستقیم درصد استحصال کاهش خواهد یافت. در نهایت عامل سوم که در حدود ۲۵/۷۱ درصد از تغییرات داده‌ها را توجیه کرد داری ضرایب مثبت و بزرگ برای صفات عملکرد ریشه، عملکرد قند ناخالص و درصد قند خالص بود این عامل را همانند شرایط نرمال می‌توان عامل قند ناخالص نام گذاشت. گزینش ژنوتیپ‌ها بر اساس عامل مذکور در تحقیق حاضر منجر به ایجاد جمعیتی خواهد شد که از عملکرد ریشه و درصد قند ناخالص و عملکرد قند ناخالص بالایی برخوردار خواهند بود. واحدی و همکاران (Vahedi et al., 2006) با مطالعه صفات موثر بر عملکرد ریشه و عیارقند بر روی ۷۵ هیبرید F1

جدول ۳: تجزیه واریانس مرکب صفات مورد مطالعه در دو محیط
Table 3. Combating analysis of variance of the traits in both environments

Mean square		میانگین مربعات						
قند ملاس	عملکرد قند	درصد استحصال قند	عملکرد قند	درصد قند	عملکرد ریشه	درجه	منابع تغییر	
درصد	خالص		ناخالص	ناخالص	آزادی		(S.O.V)	
malas Sugar	White Sugar yield	Sugar extraction coefficient	Sugar yield	Sugar content	Root yield	df		
0.88**	126.66*	1.67 ^{ns}	99.19**	56.58**	2693.46**	1	محیط Environment	
0.009	0.73	0.99	1.001	0.47	9.26	2	Ea	
2.23**	18.62*	78.15*	24.40 ^{ns}	8.38 ^{ns}	704.77**	15	ژنوتیپ Genotype	
0.95 ^{ns}	8.33*	37.07**	28.82**	11.73**	136.72 ^{ns}	15	ژنوتیپ × محیط G×E	
0.95	3.84	16.39	6.03	1.34	148.02	60	Eb	
18.33%	20.91%	5.18%	13.58%	6.22%	18.94%	-	ضریب تغییرات (CV%)	

Ns, *, ** significant and insignificant at 1 and 5% levels respectively

ns, * و ** به ترتیب عدم معنی داری، معنی داری در سطح احتمال ۵٪ و

٪۱

جدول ۴- مقایسه اثر محیط بر صفات مورد مطالعه
Table 4. Comparison of genotypes mean in the two conditions

درصد قند	عملکرد قند خالص	درصد استحصال قند	عملکرد قند ناخالص	درصد قند	عملکرد ریشه (تن در هکتار)	محیط
ملاس	White Sugar yield	Sugar extraction coefficient	Sugar yield	ناخالص	Root yield	
Malas Sugar				Sugar content		
2.51b	8.22b	78.34	b10.53b	17.84b	58.93b	نرمال
3.31a	10.54a	78.07	13.40a	19.40a	69.35a	شوری ملایم

میانگین دارای حروف مشترک فاقد اختلاف معنی داری در سطح ۰/۰۵ آماری هستند . Mean the same letters are statistically no significant difference in the level of 0.05.

جدول ۵ مقایسه میانگین ژنوتیپ های مورد بررسی

Table 5. Comparison of genotypes mean

شماره ژنوتیپ genotyp e no	عملکرد قند خالص (تن در هکتار)		درصد استحصال قند		عملکرد قند ناخالص (تن در هکتار)		درصد قند ناخالص		عملکرد ریشه Root yield (تن در هکتار)	
	White Sugar yield		Sugar extraction coefficient		Sugar yield		Sugar Content			
	قند ملاس (درصد)	Molas Sugar	شوری ملایم Stress	نرمال Normal	شوری ملایم Stress	نرمال Normal	شوری ملایم Stress	نرمال Normal		
1	4.23ab	9.78cd	7.35ef	74.11c	70.07d	13.23bc	9.93ef	18.88b	18.43bc	60.5bc
2	4.18ab	8.28cef	8.38cef	70.75cd	74.73c	11.8cd	11.2cd	16.15de	19.08ab	65.5ac
3	3.81abc	7.21fe	7.73de	71.75cd	76.2cd	10.06e	10.01ef	14.96h	19.15ab	60c
4	3.63abc	8.83d	7.93de	74.55c	74.89c	11.83cd	10.66e	15.75h	17.75bc	66.5ac
5	4.49a	9.77cd	5.63g	78.46bc	70.53d	12.66c	8.01f	22.85a	18.28ad	59c
6	2.73c	10.37c	7.86de	80.06bc	82.46ac	12.9c	9.5ef	18.41bc	17.8bc	61.5bc
7	2.67c	7.33cde	8.11de	81.28ac	82.66ab	9.63ef	9.8ef	18.55b	18.1bc	59c
8	2.71c	9.33cde	7.4ce	84.75ac	87.73ab	11.03cd	9.5cde	20.05ab	16.8de	56c
9	2.90c	11.03b	9.90cd	82.02ac	82.3ac	13.4bc	12.06c	21.28a	18bc	64.5ac
10	2.93c	8.53de	8.94d	81.81ac	83.83a	10.66e	10.4e	22.55a	18.56b	65.5abc
11	3.11bc	10.82bc	7.28ef	80.85b	79.29bc	13.04bc	9.2ef	20.43bf	17.1cd	59c
12	4.22ab	9.97cd	7.09e	71.09cd	77.40bc	14.03b	9.2bc	20.43ab	16.88de	61c
13	3.37ac	12.06b	7.71de	79.45b	78.54bc	15.26b	9.83ef	20.91ab	17.17cd	65ac
14	3.11bc	16.59a	9.04d	86.15ab	75.39c	19.26a	12.03c	22.05a	18.03bc	77ac
15	3.16bc	16.37a	10.34bc	82.45ac	77.3bc	19.83a	13.36bc	20.66ab	17.28d	86a
16	3.05bc	11.93b	10.81bc	74.38c	80.56b	15.73b	13.73b	16.51de	17.45d	85.5ab

میانگین دارای حروف مشترک فاقد اختلاف معنی داری در سطح ۰/۰۵ آماری هستند

جدول ۶- همبستگی بین صفات اعداد پایین در شرایط نرمال اعداد بالا در شرایط تنش شوری

Table 6. The correlation between traits, low numbers in normal and high in salinity conditions

صفات Treats	عملکرد ریشه R.Y	درصد قند ناخالص S.C	سدیم ریشه Na	پتاسیم ریشه K	ازت مضره N	درصد قند خالص W.S.C	عملکرد قند ناخالص S.Y	درصد استحصال S.E.C	آلکالیته ALC	قند ملاس MALAS	عملکرد قند خالص W.S.Y
عملکرد ریشه R.Y	1	0.19 ^{ns}	0.15 ^{ns}	-0.28*	-0.05 ^{ns}	-0.19 ^{ns}	0.84**	0.11 ^{ns}	-0.07 ^{ns}	-0.07 ^{ns}	0.74**
درصد قند ناخالص S.C	-0.07 ^{ns}	1	-0.22 ^{ns}	0.24 ^{ns}	0.54**	0.95**	0.34**	0.64**	-0.71**	-0.10 ^{ns}	0.45**
سدیم ریشه Na	-0.12 ^{ns}	0.20 ^{ns}	1	-0.40**	0.26 ^{ns}	-0.49**	0.01 ^{ns}	-0.84**	0.48**	0.93**	-0.20 ^{ns}
پتاسیم ریشه K	0.17 ^{ns}	-0.05 ^{ns}	0.10 ^{ns}	1	0.33*	0.23 ^{ns}	-0.14 ^{ns}	0.21 ^{ns}	-0.42**	-0.04 ^{ns}	-0.09 ^{ns}
ازت مضره N	-0.03 ^{ns}	0.18 ^{ns}	0.34*	0.43**	1	0.13 ^{ns}	0.22 ^{ns}	-0.02 ^{ns}	-0.66 ^{ns}	0.48**	0.17 ^{ns}
درصد قند خالص W.S.C	-0.03 ^{ns}	0.74**	-0.44**	-0.37**	0.23 ^{ns}	1	0.31*	0.84**	-0.75**	-0.40**	0.49**
عملکرد قند ناخالص S.Y	0.95**	0.20 ^{ns}	-0.06 ^{ns}	0.15 ^{ns}	0.03 ^{ns}	0.17 ^{ns}	1	0.20 ^{ns}	-0.27 ^{ns}	-0.07 ^{ns}	0.96**
درصد استحصال S.E.C	0.02 ^{ns}	-0.13 ^{ns}	-0.86**	-0.48**	-0.49**	0.75**	0.06 ^{ns}	1	-0.66**	-0.81**	0.43**
آلکالیته ALC	-0.07 ^{ns}	0.07 ^{ns}	0.13 ^{ns}	0.13 ^{ns}	-0.76**	0.03 ^{ns}	-0.06 ^{ns}	-0.03 ^{ns}	1	0.29*	-0.40**
قند ملاس MALAS	-0.04 ^{ns}	0.17 ^{ns}	0.91**	0.48**	0.53**	-0.52**	-0.03 ^{ns}	-0.95**	-0.03 ^{ns}	1	-0.22 ^{ns}
عملکرد قند خالص W.S.Y	0.91**	0.23 ^{ns}	-0.28*	0.02 ^{ns}	-0.12 ^{ns}	0.35**	0.96**	0.31*	0.05 ^{ns}	-0.24 ^{ns}	1

ns, * و ** به ترتیب عدم معنی دار و معنی دار در سطح ۰/۰۵ و ۰/۰۱

Ns, *, ** significant and insignificant at 1 and 5% levels respectively

جدول ۷- نتایج مربوط به تجزیه به عامل ها بعد از چرخش وریماکس

Table 7-The results of factor analysis after varimax rotations in normal conditions

PC4	PC3	PC2	PC1	متغیر یا صفت treatments
0.11	0.22	<u>0.98</u>	0.02	عملکرد ریشه Root yield
0.16	0.03	<u>0.98</u>	0.35	عملکرد قند ناخالص Sugar yield
0.22	-0.08	<u>0.94</u>	-0.21	درصد قند ناخالص Sugar content
<u>0.97</u>	0.05	0.12	0.14	عملکرد قند خالص White Sugar yield
0.10	-0.08	-0.10	<u>0.94</u>	سدیم ریشه Na
-0.24	0.40	0.18	-0.54	پتاسیم ریشه K
0.11	<u>0.88</u>	-0.06	-0.41	ازت مضره N-amino
0.02	<u>-0.94</u>	-0.02	0.13	آلکالیته Alkaline
<u>0.91</u>	-0.07	0.13	<u>-0.55</u>	درصد قند خالص White Sugar Content
0.26	0.14	0.07	<u>-0.94</u>	درصد استحصال Sugar extraction coefficient
0.02	0.18	-0.03	<u>-0.98</u>	قند ملاس Malas Sugar
1.54	1.66	2.89	4.07	ریشه راکد Eigen Values
16.77	17.29	26.62	31.84	درصد واریانس Proportional Variance
92.54	75.76	56.47	31.85	درصد واریانس تجمعی Cumulative pro. Variance

جدول ۸- نتایج مربوط به تجزیه به عامل ها بعد از چرخش وریماکس تحت شرایط شوری

ملایم

Table 8-The results of factor analysis after varimax rotations under salinity conditions

PC3	PC2	PC1	متغیر یا صفت treatments
<u>0.92</u>	0.10	-0.25	عملکرد ریشه Root yield
<u>0.96</u>	0.08	0.22	عملکرد قند ناخالص Sugar yield
<u>0.91</u>	0.21	0.31	درصد قند ناخالص Sugar content
0.15	0.15	<u>0.89</u>	عملکرد قند خالص White Sugar yield
0.08	<u>0.93</u>	-0.29	سدیم ریشه Na
0.35	0.10	0.50	پتاسیم ریشه K
0.05	<u>0.51</u>	<u>-0.80</u>	ازت مضره N-amino
0.09	0.26	<u>-0.87</u>	آلکالیته Alkaline
0.15	-0.44	<u>0.81</u>	درصد قند خالص White Sugar Content
0.10	<u>-0.83</u>	<u>0.51</u>	درصد استحصال Sugar extraction coefficient
-0.03	<u>0.98</u>	0.02	قند ملاس Malas Sugar
1.82	<u>3.18</u>	3.64	ریشه راکد Eigen Values
25.71	<u>28.93</u>	33.14	درصد واریانس Proportional Variance
87.80	<u>62.08</u>	33.14	درصد واریانس تجمعی Cumulative pro. Variance

References

منابع مورد استفاده

- ✓ Abbas, F., A. Mohanna., G. Al-Lahham., E. Al-Jbawi., and Z. AL-Jasem. 2010. Evaluation the Response of Some Sugar Beet (*Beta vulgaris L.*) Genotypes under Saline Water Irrigation Conditions. Under published in Arab Journal for Dry Environments. ACSAD. 2010.
- ✓ Abbas, F., A. Mohanna., G.H. Allaham., and A. Jabbar, OR. 2012. Osmotic regulation of sugar in terms of salinity. Sugar Journal, 28 (1): 80-67.
- ✓ Ball, H., J. Oleary. 2003. Effects of salinity on growth and cation accumulation of sporobolus virginicus(poaceae),Am,J,Bot,90:1416-1424.
- ✓ Baradaran Firoozabadi, D. 2002. The relationship between morphological and physiological drought Batnsh beet cultivars. Thesis agriculture. Faculty of Agriculture, University of Tabriz. 173 pages (In Persian).
- ✓ Draycott, A.P., and D.R. Christenson. 2003. Nutrients for sugar beet production: soil-plant Relationships.CABI publishing, Wallingford.UK.
- ✓ Durrant, M.J., A.P. Draycott., and G.F. Milford. 1985 . Effect of sodium fertilizer on water status and yield of sugar beet.volume88,Issue2,page 321-328.
- ✓ Emami, A., D. Mehrpuyan, M. Moharramzadeh. 2011. Quantitative and qualitative study of domestic and foreign trade figures multigeram sugar in Meshginshahr weather conditions. First National Conference on Advances in agricultural issues. Islamic Azad University, 2011(In Persian).
- ✓ FAOSTAT. 2014. Countries by commodity". Food and Agriculture Organization, United Nations.
- ✓ Hajiboland, R., A. Joudmond., and K. Fotouhi, 2009. Mild salinity improves sugar beet (*Beta vulgaris L.*) quality.Acta Agricultur ae scandinavica,B,Volum59,Number 4,PP.295-305.
- ✓ Hajiboland, R., N. Ebrahimi., and C. Poschenrider. 2012.Bound putrescine,a Distinctive player under salt stress in the Natrophilic sugar beet in contrast to Glycophyte Tobacco.Journal of sciences,Islamic Republic of Iran23(2):105-114(In Persian).
- ✓ Hunter, K., L.Wu. 2005. Morphological and physiological response of five California native grass species to moderate salt spray:implications for landscape irrigation with reclaimed water .Journal .plant Nutr,28:247-270.
- ✓ Jesschhe , W.D., S. Kelagges., A. Hilpert., S. Bhatti, G. 1995. Saruar Partitioning and flows of ions and nutrients in salt-treated plant of *Leptochloa fusca L* . New Phytology. 130: 23-35.
- ✓ Judmand, M., R. Hajiboland., and K. Fotoohi. 2008. Biochemical characterization of some sugar beet varieties in saline conditions. Master Thesis Plant Breeding, Faculty of Agriculture, University of Tabriz. (In Persian).
- ✓ Lv,s., L. Nie., and P. Fan. 2011.Sodium plays a more important role then potassium and choride in growth of salicornia europaea.Acta physiol plant.

-
- ✓ Match, T., and D. Ohta. 1986. Effect of sodium application on growth of *Amaranthus tricolor* L., *plant Cell physiol*, 27:187-192.
 - ✓ Murata, S., and J. Sekiya. 1992. Effects of sodium on photosynthesis. *plant cell physiol*, 33:1239-1242.
 - ✓ Ober, E., M.L. Bloa., C.J.A. Clark., A. Royal., K.W. Jaggard. and J.D. Pidgeon. 2005. Evaluation of physiological traits as indirect selection criteria for drought tolerance in sugar beet. *Field Crops Research*, 91, 231-249.
 - ✓ Rafei, M., M. Karimi., and R. Shokrani. 1997. The effect of salinity on the quality and quantity of sugar beets. *Abstracts of the Fourth Congress of Agronomy and Plant Breeding, University of Technology*, pp. 98-97.
 - ✓ Short, D.C., and T.D. Colmer. 1999. Salt Tolerance in the halophyte *Halosarcia pergranulate* subsp. *pergranulate*. *Ann Bot* 83:207-213.
 - ✓ Subbarao, G.V., R.M. Wheeler., L.H. Leving., G.W. Stutte. 2003. Glycine betaine accumulation, ionic and water relations of red beet at contrasting Levels of sodium supply. *Journal of plant physiology*. 2001. 158: 767-776.
 - ✓ Taleghani, D., Q. Sadeghzadeh Hemayat., F. Matlobi., and S. Khyamym. 2010. Evaluate the quantity and quality of sugar beet promising genotypes under drought stress. *Journal of Sugar Beet* (2) 25: 123-113 (In Persian).
 - ✓ Vahedi, M., S. Sadeghzadeh Hemayat., and R. Rahimzade Khoei. 2006. Assessment of sugar beet varieties using factor analysis. *Journal of Sugar Beet*. Vol 19 (2): 143-133 (In Persian).
 - ✓ Wyn Jones, R.G., J. Gorham, 1983. Osmoregulation. Pp. 35-58. In Lange, O.L., P.S. Nobel, C.B. Osmond and H. Ziehler (eds.). *Encyclopedia of plant physiology*. New Series, Vol. 12C. *physiological plant Ecology*. Springer- verlay. Berlin.